

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

ZATURDAG 22 APRIL.

De prijs der Advertentiën is vijf regels, f1.00, en voor daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

Petersburg, 8 april. De minister van Financiën heeft aan de beurs medegedeeld, en ook door het politieblad bekend gemaakt, dat het de bepaalde wil des keizers was, zich niet in de aangelegenheden van andere natien te mengen, en dat hij integendeel aan alle volken vrijheid zou laten, hunne binnenlandsche aangelegenheden te regelen, indien zij in de meening verkeerden, dat zij bij eene verandering van stelsel grooter geluk zouden vinden; de Russische regering zou alles rustig laten geschieden, zoo lang men zich niet vijandig jegens haar gedroeg, dan echter zou men Rusland bereid vinden tot zijne verdediging en alles zou worden aangewend, om de zaken in de oude orde te behouden.

Hier is het gansch rustig en na eene verklaring als de bovenstaande kan alleen eene beleediging van buiten, onze regering tot eenen oorlog bewegen.

Petersburg, 11 april. Aan de Russische consuls en consulaire agenten in de onderscheidene Fransche zeehavens is aangeschreven, op hunne posten te verblijven, ten einde den Russischen onderdanen voor namentlijk in de handels- en scheepvaarts-aangelegenheden, hunne bescherming te kunnen verleenen; en evenzeer blijven ook de Fransche consuls en consulaire agenten, in het belang des handels, wederkeerig in Rusland erkend.

ITALIË.

Rome, 15 april. Op den 6den werd te Napels een nieuw voorstel tot schikking van wege het Siciliaansche parlement ontvangen. De eerste voorwaarde daarvan is, dat de tweede zoon des Koning (een knaap van 6 of 7 jaren) koning van Sicilië zoude worden. De Koning had tot den 9den tijd, om dit voorstel in overweging te nemen; zoo niet, zou het parlement overgaan tot de keuze van zijn eigen koning (men zegt een prins van het Sardijnische huis Carignan). Het Siciliaansche parlement zou een gevolmachtigde naar Messina gezonden hebben, met het bevel aan de overheden aldaar, om zich van de citadel, welke nog door Napelsche troepen bezet is, het koste wat het wille, meester te maken.

— In Venetië wil een vrouwen-bataillon zich aan de burgerwacht aansluiten.

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stokholm, 11 april. De gezamentlijke ministers hebben hun ontslag genomen, en zijn door andere vervangen geworden. Van de nieuwe ministers kan men slechts zeggen, dat zij allen achtenswaardige personen zijn, maar dat geen van allen een waarborg oplevert tot eene, door de openbare meening algemeen verlangde, zoo dringend noodzakelijke algeheele verandering van regering-stelsel.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 16 april. De Bondsdag houdt zich, zoo men zegt, tegenwoordig onledig met beraadslagingen over eene Deutsche oorlogsmarine.

Frankfort, 17 april. In Trient (Tyrol), zijn de hoofden der daar aanwezige republikeinsche partij, onder andere de graven *Thim, Schizzo, Cajetan, Mansi* en *Festi*, in hechtenis genomen. Zij zijn naar de Oostenrijksche binnenlanden vervoerd.

— Men schrijft uit Stokholm, dat na aankomst van een Russischen koerier, op verlangen des konings een geheim comité der Standen is bijeengegroept, om over de tegenwoordige politieke betrekkingen te beraadslagen. De armee en de vloot worden op den voet van oorlog gebragt. De Zweedsche studenten willen den Denen ter hulpe snellen.

Hamburg, 17 april. De Pruisische koerier, die naar het Deensche leger dépêches moest overbrengen, is onder weg door de Denen gedurende verscheiden uren opgehouden; hij heeft zijne dépêches zelf verscheurd en is onverrichter zake teruggekeerd.

Neurenberg, 13 april. Een reiziger, die direct van Praag over Altenburg hier aankwam, verhaalt, dat de hertog van Altenburg in zijn eigen slot door zijne onderdanen overvallen, moorddadig geslagen en mishandeld is. Hij kon zich slechts door een sprong uit het venster redden; men zond hem echter nog eenige geweerschoten na. Daarop werd het ge-

heele slot verwoest. Dit berigt verdient echter nadere bevestiging.

Rendsburg, 15 april. Heden kwamen hier uit Flensburg aan de justitie-raad *Callisen* en de afgevaardigde burgers *Schwennsen* en *Danielsen*, die bij den Pruisischen overste *Bonin*, en door dezen afgewezen, bij de provisioneele regering vredesvoorstellen deden. Volgens dezelve, zoude Denemarken dat gedeelte van het hertogdom behouden, hetwelk het thans in bezit heeft. Daar deze zendingen echter niet met de noodige magt bekleed waren, werden zij door de provisioneele regering afgewezen; echter met de verklaring, dat alleen dan tot eene onderhandeling zal worden overgegaan, wanneer de Denen het geheele hertogdom Sleeswijk, en hunne schepen onze wateren zullen hebben ontruimd. Hieruit schijnt te blijken, dat de Deensche regering niet zoo veel vertrouwen meer in den aangevangen oorlog stelt als vroeger. Een tweede last der deputatie was, om de inwoners wegens het aan Flensburgs inwoners gepleegd verraad te logenstraffen, ofschoon het wel moeilijk vallen zal, feiten weg te cijferen.

Rendsburg, 16 april. De Denen hebben aan de Schlei verschansingen opgeworpen. De stad Sleeswijk is door 12,000 man Denen bezet; waarschijnlijk zal het binnen drie dagen tot een beslissenden veldslag komen. Het aantal Denen in het hertogdom Sleeswijk wordt begroot op 21,000 man.

Weenen, 13 april. In onze handelswereld ziet het er donker uit. Sedert eenige dagen is de heer *A. von Rothschild* weder hier; doch noch zijne tegenwoordigheid, noch de veelvuldige conferentiën van de directie van de bank en het ministerie van Financiën, hebben tot enig resultaat geleid. Waarschijnlijk zal het op eene belasting op de inkomsten nederkomen.

— De *Tschernowitz* wordt gemeld, dat geheel Moldavië in opstand is. De prins-stedehouder en vele Bojaren zijn naar Gallicie gevlucht. Men meende te weten, dat de Russen op Jassy kwartieren hadden betrokken en Moldavië wilden bezetten.

Weenen, 15 april. De *Prager Zg.* van heden zegt als volgt: Wij vernemen uit eene goede bron, dat de minister van Binnelandische Zaken zich bezig houdt met het ontwerpen van de constitutie, en dat ten dien einde gisteren eene bijeenkomst met de hier aanwezige Standen-Vergadering gehouden is. De voorstellen, door den minister bij die gelegenheid gedaan, moeten zeer liberaal zijn en zelfs de hoogste wenschen bevredigen. Gelijktelling van regten zonder onderscheid van geloofsbelijdenis, gelijkheid van alle staatsburgers voor de wet; vrijheid van geloofsbelijdenis, van personen, van spreken en van drukpers; regt tot petitie en vrije vereeniging; gelijke regtspleging voor alle staatsburgers; onafhankelijkheid der regtspleging; openbaarheid en mondelingheid van procederen en jury's in strafzaken; eindelijk eene, op het beginsel der volksvertegenwoordiging steunende staatsregeling met twee Kamers en beslissende stem der Kamers op het stuk van wetgeving en belastingen, met het regt van initiatief en verantwoordelijkheid der ministers.

Weenen, 16 april. De berigten uit de provinciën beginnen geruststellender te luiden. De kuiperijen der enkele partijen, die optoer prediken, vinden een te sterken tegenstand en kunnen hunne plannen, welke eene algeheele onverwerping verlessen, geen ingang doen vinden. In Praag schijnt de verbittering tegen de Duitschers wat te verminderen, en het dragen van Deutsche kleuren begint er algemeener te worden. Maar de berigten uit Italië schilderen den staat van zaken aldaar zoodanig, dat daaruit duidelijk te zien is, hoe weinig de keizerlijke troepen in staat zijn, om de revolutie meester te worden; alleen door de ontwikkeling eener veel grootere magt zou iets beslissends kunnen gedaan worden. Intusschen rekt iedereen reeds op het verlies van Italië, en de meerderheid verlangt zelfs, dat men van het bezit dezes lands voortaan zou afzien, daar zelfs zijne herovering voorhands meer nadeel voordeel aan de monarchie berokkenen zoude.

Berlijn, 17 april. Onder het vrijkorps, dat heden deze stad verliet, om zich naar Sleeswijk-Holstein te begeven, bevindt zich ook als strijder de geestrijke vrouw *Aston*, die, nog niet lang geleden,

als geëmancipeerde dame hier en op andere plaatsen zoo veel opzems haarde. Prins *Albert* heeft aan deze dame de oorlogsuitrusting geschonken.

Berlijn, 18 april. Heden zullen onze troepen bepaaldelijk den strijd tegen de Denen en de hertogdommen beginnen; men schijnt besloten, de Denen, tot welken prijs ook, buiten Sleeswijk te drijven. Is dit geschied, dan zouden eerst de onderhandelingen kunnen beginnen. Maar de Denen moeten den vrede aanbieden, moeten daarom bidden. Voor de Oostzee-kust wordt geene vrees gekoesterd; want men heeft Denemarken met een inval in Jutland bedreigd, als het zijne vloot misbruiken zou.

Keulen, 17 april. Gisteren avond is een nieuw vrijkorps, bestaande uit 65 inwoners uit Keulen, 15 uit Bonn en meer andere vrijwilligers uit naburige plaatsen, naar Rendsburg vertrokken.

Keulen, 18 april. Het geheele Deutsche leger in Sleeswijk bedraagt thans 26,000 man en 60 kanonnen, de Denen kunnen 20 à 24,000 man met 96 kanonnen daar tegen over stellen, behalve 10 fre-gatten enz., en een aantal kanonneerbooten, welke de kusten verontrusten, de havens bedreigen en daardoor het bondsleger dwingen kunnen om deszelfs magt op verschillende punten te verdeelen.

Keulen, 19 april. Uit Hanover schrijft men dat er in Hildesheim eene beweging heeft plaats gehad welke ten doel had om de republiek te proclameren. De hoofdaanlegger is gevangen genomen, losgelaten en andermaal gevangen genomen. De stad is in het bezit der maiters en de poorten zijn gebarricadeerd.

Aken, 17 april. Heden namiddag is er eene proclamatie afgekondigd, bij welke alle vereeniging van meer dan vijf personen verboden wordt, met bijvoeging, dat wanneer het militair, de gewapende burgerwacht of de politie aangevallen worden of aan hunne sommatien niet dadelijk gehoor gegeven wordt, zij dadelijk tot het gebruik maken hunner wapenen zullen overgaan. In weerwil dezer afkondiging is de dag nog zeer woelig geweest, hier en daar zijn de glazen ingeslagen en zelfs zou er een schot gevalen eene vrouw daardoor gewond zijn.

Hanover, 18 april. In den vorigen nacht is nog een bataillon van het 7de regiment, en heden morgen eene halve batterij langs den spoorweg naar Hildesheim vertrokken.

De toestand dezer stad moet verschrikkelijk zijn. Onderscheidene personen zijn mishandeld.

Ten de troepen dezer morgen voor de stad waren aangekomen, werd er een parlementair afgezonden, die aan de inwoners de voorwaarden van onderwerping bekend maakte; nadat deze waren aangenomen, trokken de troepen de stad binnen.

ENGELAND.

Londen, 19 april. De bill tot verzekering der kroon en der regering is dinsdag avond met groote meerderheid en onder luid gejuich in het Lagerhuis voor de derde maal gelezen en dus aangenomen.

In het Hoogerhuis is de bill over de uitzetting van vreemdelingen voor goed aangenomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 17 april. Sommige onzer dagbladen willen, dat het gouvernement zijn voornemen heeft te kennen gegeven om het Provisioneel Bestuur van Milaan in den oorlog tegen Oostenrijk te ondersteunen.

— De nationale vergadering te Parijs zal op den eersten paaschdag, op het uur der verkiezingen ter harer verdediging hebben: 190 duizend man nationale garde van de stad, 40 duizend man van de omliggende gemeenten, 24 bataillons mobiele garde, ieder van 600 man, 20 duizend man troepen, die eerstdaags verwacht worden: dus te zamen de ontzettende magt van 264,400 man.

Parijs, 18 april. Heden morgen werd de hoofdstad wederom verontrust daar het appel voor de nationale garde dat reeds van 's morgens 5 ure in alle wijken werd geslagen. Talrijker nog dan eergisteren kwam dezelve op, men begroot het aantal manschappen, die op de been kwamen, op 150,000 man, waaronder 50 à 60,000 met kielen gekleed, en deze zijn de meest verlangende om de orde te handhaven. Ruim 10,000 burgers, die nog niet bij de mairiën ingeschreven waren, hebben heden wape-

nen ontvangen. Ten negen ure werden aan de gardes, die onder de wapenen stonden, patronen uitgereikt; een groot aantal hunner had er zich op eigen kosten van voorzien. Allerlei geruchten werden in omloop gebracht. Sommigen meldten, dat pogingen tot plundering waren aangewend in de voorstad St. Germain; er werden aan de bank en aan de woning van den heer v. Rotschild wacht geplaatst; anderen wilden dat gedurende den nacht wapenen bij de communisten waren in beslag genomen; eenigen zeiden, dat de communisten zich aan de mai-riën van de wapenen hadden meester gemaakt, die van Vincennes waren aangekomen; sommigen ook zeiden, dat in de wijk der Hallen eenige wachtposten waren aangevallen. Al deze geruchten zijn echter ongegrond bevonden.

Zeker daarentegen is het, dat de club *Blanqui* gisteren in klein comité is vergaderd, en dat de oproerigste resolutiën zijn genomen. *Blanqui* zou verklaard hebben, dat hij op 200,000 gewapende en in brigades verdeelde mannen kon rekenen. Niet minder hevig was de vergadering der club van het conservatoire St. Martin. In eenige clubs daarentegen is besloten, het Voorloopig Bewind te verzoeken, het leger naar Parijs te doen terugroepen. In sommige zelfs zijn de Heeren *Ledru-Rollin*, *Louis Blanc*, en *Flocon* geroijeerd van de lijsten van candidaten voor de nationale vergadering.

Heden hebben wederom verscheiden arrestatiën plaats gehad; de gearresterden werden onder geleide van mobiele nationale garden naar de prefecture gebracht. Streng bevelen zijn gegeven om niemand op het Stadhuis toe te laten, en zelfs de beambten hebben andere toegangskaartjes bekomen, zonder welke men niet wordt toegelaten. Bij het vertrek van den post was de rust niet gestoord; onder de gearresterden worden geene hoofden der communistische partij genoemd. Men verzekert dat nationale garden aan de barrières zullen worden geplaatst, om het binnenrukken van eenige regimenten te beschermen, welke ontboden zijn, om de burgers in hunne dienstverrigtingen te verligten.

— Er wordt eene nationale maatschappij gevormd, met het doel de bedelarij te weren en de arme klassen te rehabiliteren, door de daarstelling van landbouwkundige inrigtingen.

— Het hof van assises van Toulouse, zonder bijstand van gezworenen recht doende, heeft zijn vonnis uitgesproken in den door den vader van *Cécile Combettes* tegen den broeder *Léotade* en zijn geslacht gedane eisch van schadeloosstelling. *Louis Bonafous*, broeder *Léotade*, is veroordeeld tot 12,000 fr. schadevergoeding.

— Een legerbericht, in het hoofdkwartier te Volta bekend gemaakt, deelt mede, dat men in den nacht van 11 op 12 en gedurende den geheelen ochtend van den 12den, de vlammen had gezien, welke het groote dorp Castelnova verslonden. Volgens dit bulletin zouden de Kroaten na het dorp in brand gestoken te hebben, een kordon hebben gesloten, ten einde te beletten, dat één der 2000 inwoners des dorps ontkwam. Zij zouden dan ook allen in de vlammen zijn omgekomen, onder het uitstooten van een jammerlijk klaaggeschrei, dat men zelfs op een verren afstand vernemen kon. Wij kunnen echter aan zulk eene barbaarsche wraakoefening niet gelooven.

— Een korps van 1200 Venetianen, voor een groot deel uit studenten van Venetië en Padua zamengesteld, is door 6000 Oostenrijkers verrast geworden, die het op de vlugt dreven, na vele manschappen gedood te hebben. Eene enkele compagnie, groot 100 man, verloor 29 personen.

— Men wil dat, zoo de heer *Blanqui* 11. zondag, of ook nu, geslaagd ware, hij eene nieuwe provisioneele regering ingesteld zou hebben, uit de heeren *Ledru-Rollin*, *Louis Blanc*, *Flocon*, *Albert*, *Blanqui*, *Cabet*, *Raspail* en *Kersausie* bestaande.

— Blijkens berichten van Lissabon van den 9den is de toestand van zaken aldaar vrij treurig. Het gouvernement belooft enkele verbeteringen, de partijen eischen geheele hervorming. Maar van beide zijden weet men niet recht, wat men wil of doen zal.

SPANJE.

Madrid, 12 april. Van de 281 personen, die den 26sten en 27sten gearresteerd zijn en ter beschikking gesteld waren van den permanenten krijgsmagist, werden gisteren 151 wederom op vrije voeten gezet; 31 zijn tot onderscheidene straffen veroordeeld, van correctioneel gevangenis tot de doodstraf; er bleven nog 99 gevangenen over, wier zaak in behandeling moest komen.

BELGIE.

Brussel, 18 april. Er liggen thans op de reede van Antwerpen vier schepen gereed om naar New-York te vertrekken; zij hebben elk ruim honderd landverhuizers aan boord.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 19 april. Bij koninklijk besluit van 13 oktober jl., heeft Z. M. bewilliging verleend aan *Arij Hoogendijk Jr.*, te Vlaarding, tot de oprigting eener naamlooze vennootschap, onder den titel van Hollandsche Handel- en Reederij-Maatschappij, welke zal gevestigd zijn te Vlaarding.

— Z. M. heeft verleend de navolgende pensioe-

nen, als: de wed. van *A. Lipkens* f1488; de wed. van *S. A. Heshuisius* f153; de wed. van *J. E. Mullemeister* f501; de wed. van *V. J. Visser* f141; de wed. van *J. J. Holdy* f108; de wed. van *C. N. Gosenson* f106; de wed. van *N. C. Vroom* f313; de wed. van *P. Derari* of *Delarie* f129; de wed. van *J. de Hul* f71; de wed. van *P. Pistorius* f258; de wed. van *A. A. Hemminga* f187; de wed. van *J. A. Lagneaux* f110; de wed. van *A. N. van Schaak* of *van Schaeck* f349; de wed. van *L. A. de Glint* en hare minderj. kinderen f80; de minderj. kinderen van *L. A. de Glint* en *M. Ritsma* f40; het minderj. kind van *L. Reinbott* f141; de minderj. kinderen van wijlen *F. W. de Ruiter* f114; de minderj. kinderen van wijlen *P. C. Schoenmakers* f38; de minderj. kinderen van wijlen *J. H. Leenard* f49; de wed. van *J. P. Schouw* f1401; de wed. van mr. *W. Wichers* f1104; de wed. van *J. H. S. H. Munix* f823; de wed. van *J. L. J. B. baron Sweerts de Landus* f501; de wed. van *H. J. M. de Vries* f131; de wed. van *J. Bosschaard* f495; de wed. van *P. Ketting* f214; de wed. van *S. van Buuren* f217.

— De minister van financiën, *ad interim*, maakt bekend, dat bij hem van eenen ambtenaar, ten behoeve van 's rijks schatkist, het aanbod is ontvangen van vijf ten honderd van zijn tractement over dit jaar, in te houden bij driemaandelijksche kortingen.

's *Gravenhage*, 18 april. De Hooge Raad, Kamer van strafzaken, heeft bij arrest van heden, *verworpen* het beroep in cassatie van *G. Verploegh*, die, gelijk bekend is, bij vonnis der arrondissements-regtbank alhier, ter zake van oplichting (het ontvangen van gelden onder het valsche voorgeven, dat hij ambten of posten kon bezorgen) tot twee jaren gevangenisstraf enz. is veroordeeld, welk vonnis bij arrest van het provinciaal hof in Zuid-Holland is bevestigd.

's *Gravenhage*, 19 april. HH. DD. HH. de vorst en de vorstin van *Metternich*, hebben heden morgen met derzelver gevolg deze stad verlaten en zich over Rotterdam naar Londen begeven. Men verzekert, dat HH. DD. HH. voornemens zijn, na eenigen tijd, herwaarts terug te keeren.

— De schrijver en uitgever van het weekblad *De Burger* is in cassatie gekomen van het arrest van het provinciaal hof in Zuid-Holland, van zaterdag jl., waarbij bevestigd is het vonnis der arrondissements-regtbank te 's Hage, houdende zijne veroordeeling ter zake van het artikel over *De Aftreding van den minister van Hall*.

— De minister van Financiën, *ad interim*, heeft ter algemeene kennis gebracht, dat de trekking der laatste honderd nummers van de 204de koninklijke Nederlandsche loterij, die vroeger bepaald is geworden op vrijdag, den 21sten april 1848, tot op den volgende dag, zaterdag den 22sten dier maand is uitgesteld.

— Men verneemt, dat de uitspraak van den Hoogen Raad, in de zaak van den grooten kerkeraad der Waalsche hervormde gemeente te Amsterdam tegen den Staat der Nederlanden, welke bepaald was op vrijdag aanstaande, wegens voortdurende ongesteldheid van den heer president van den Hoogen Raad, wederom zal worden uitgesteld.

Rotterdam, 19 april. Uit *Bibrich* wordt ons, zegt het *Handelsblad*, verzocht te melden, dat het in- en uitladen der stoombooten niet de minste vertraging ondervindt en het vertrek even rustig en geregeld als vroeger plaats vindt. Hierdoor wordt wederlegd het vroeger door Duitsche bladen gegeven bericht, dat het vertrek van stoomslepers gewelddadig werd verhinderd.

's *Hertogenbosch*, 18 april. Door den aanwas van het water is men genoodzaakt geweest, in den polder van Engelen de sluizen te trekken, omdat het water allerwege de dijken overliep. Daardoor worden nu wederom 1800 bunders allerbest mei-hooi en bouwland onder water gezet, zonder dat er hoop overblijft, dat de landman in de gelegenheid zal komen eenig nut voor dezen zomer daarvan te kunnen trekken, en dit alles zou geen plaats hebben, wanneer er een uitwaterings-kanaal bestond. Ieder onbevooroordeelde zal toch nu wel moeten zeggen, dat het nog langer uitstellen van deze zoo hoogst noodzakelijke onderneming, onverantwoordelijk is ten opzichte van zoo vele uijvere landlieden, wier vermogen daardoor geheel te niet gaat.

— Gisteren zijn door den hoogen waterstand de polders van Engelen, Vlijmen, Bokhoven en Hedikhuyzen, andermaal ingeloopt; zoodat nu alhier eene bijna algemeene overstroming plaats heeft. Wat toch zou de hooge regering met Noord-Brabant beoogen met het kanaal van uitwatering door haar en ontworpen en goedgekeurd, niet te doen uitvoeren? Immers de nuttigheid en noodzakelijkheid is door haar erkend en intusschen ziet men de verwezentliking onuitgevoerd blijven; — wij mogen toch niet veronderstellen als win-gevest aangehouden te worden, om ons, zoo handelende, van honger en gebrek te laten omkomen. — God behoede ons daarvoor en ook dat de sommen, welke thans in 't algemeen belang, zoo wel van den staat als van den arbeidsman in het bijzonder kunnen besteed worden, wellicht door langer verwijl tot doel-looze uitgaven zouden gebezigd worden.

(De Tijd.)

's *Hertogenbosch*, 19 april. Wij vernemen uit echte bronnen, dat Z. M. de Koning reeds aan de commissie, welke met het ontwerpen der nieuwe grondwet belast is geweest, heeft doen weten dat hij zich geheel met de in dat ontwerp uitgedrukte hoofdbeginselen vereenigd heeft. (N.-Br.)

Groningen, 17 april. Het schijnt, dat men nog niet heeft kunnen slagen in het beteugelen der longziekte, hoe zorgvuldig de maatregelen daartoe ook worden genomen, door het dooden van al het vee der besmette stallen, enz. Wel heeft zich, zoo ver men weet, geen nieuw geval van deze ziekte opgedaan te Beerta, Ruten, onder Slochteren, Harkstede of Grijskerk; maar men verneemt, dat de ziekte thans weder gezien is te Kolham en te Mensingeweer, omtrent welke laatste plaats echter de berigten te weinig overeenstemmen, om dit met genoegzame zekerheid op te geven.

— In navolging van andere steden worden ook hier korpsen rustbewaarders geformeerd. (P. G. C.)

Leeuwarden, 17 april. Wij vernemen, dat door Z. M. den koning mede gratie is verleend aan *Feikje Gerrits van der Tol* van de straf van tepronkstelling, en aan *Martinus Berends van Dalen en Klaas Rinzes Andela* der straf van geeseling, waartoe zij veroordeeld waren; de eerste bij arrest van het provinciaal gerechtshof van Vriesland van 29 oktober 1847, ter zake van plundering te Harlingen, en de beide laatsten bij arrest van hetzelfde hof van 14 februari dezes jaars, wegens plundering en bedelarij met geweld te Bolsward.

† *Leeuwarden*, 18 april. Heden verbreidde zich alhier het gerucht, dat er te Kollum onlusten waren uitgebroken. Inderdaad vernam men dat de grietman van Kollumerland, die zich hier ter stede bevond, nog in den laten avond van gisteren, op het onverwachtst naar Kollum was ontboden, en dat ook in den nacht van heden, een vijf en twintigtal der alhier in garnizoen liggende dragonders derwaarts waren getrokken. Niet zonder eenige spanning zag men nadere en stellige berigten teemoet. 's Avonds kwam de geruststellende tijding, dat het heenzenden der dragonders slechts een maatregel van voorzorg was geweest, en dat het gebeurde te Kollum hierop nederkwam: Bij een' veehouder was de longziekte uitgebroken. Toen men overgaan wilde tot het afmaken van al het vee, dat zich op den stal bevond, heeft de eigenaar zich met geweld tegen dien maatregel verzet, en gedreigd, den eerste die zijn huis naderde, te doorschieten. Alle vermaningen van den intusschen aangekomen grietman bleven vruchteloos. Ten laatste heeft hij toegang tot zijn stal willen verleen, mits men hem dadelijk, in contanten, de schadeloosstelling wilde uitreiken, waarop hij voor het afmaken van zijn vee aanspraak had. Gewoonlijk laat men de veehouders daarop een geruimen tijd, soms wel een paar jaar, wachten. De grietman heeft het geraden geoordeeld aan dien eisch toe te geven, ten gevolge waarvan alles verder rustig is afgeloopen.

Het gerucht, dat ook in de Bildtstreken ongeregeldheden zouden zijn voorgevallen, en dat ook derwaarts dragonders zijn vertrokken, is onwaar bevonden.

Assen, 17 april. Wij vernemen van goederhand, dat de plaatselijke besturen van Auloo, Gieten, Gasselte en Odoorn, gebruik makende van de bevoegdheid, verleend bij het koninklijk besluit van den 16den april 1847 no. 3, besloten hebben, hunne begrootingen van ontvangsten en uitgaven voor 1848, welke bereids op de secretariën dier gemeenten ter visie hebben gelegen, door den druk openbaar te maken.

Aan de ingezetenen zullen exemplaren van die begrootingen en bijlagen worden verstrekt, tegen betaling van tien cents per exemplaar, doch zullen zij, welke dezelve verlangen, vooraf, na oproeping, daarvoor moeten inschrijven op eene lijst, die, om de oplage te regelen, ter secretarie van de gemeenten zal worden voorgelegd, tegelijk met het ter visie leggen van de begrooting. (Dr. Ct.)

Maastricht, 17 april. Het gerucht van het aftreden der heeren *Corneli* en *de Weichs de Wenne*, als leden van de Tweede Kamer, wordt thans te gengesproken, immers wat laatstgemelden betreft. De *Limburger*, dit bericht mededeelende, laat er op volgen: Wij weten niet in hoeverre dit gerucht, hetwelk inderdaad alhier loopt, al dan niet waarheid behelst, doch wij moeten bekennen, dat die heeren niet van inconsequentie zouden zijn vrij te pleiten, indien zij na de vergadering te Schimmert te hebben bijgewoond, en zoo als men verzekert de separatie te hebben voorgestaan, nog als vertegenwoordigers van Nederlanders optraden. Mogt dit het geval zijn, dan was het zeker te wenschen, dat deze Limburgsche afgevaardigden ronduit, met hetgeen zij willen, voor den dag kwamen. (Hand.)

Arnhem, 21 april. Bij koninklijk besluit van 7 april 1848 is aan het stedelijk bestuur van Nijmegen vergunning verleend om op den grooten weg van die stad naar den Feertdijk, wederom voor eenen termijn van vijf jaren tol te mogen heffen.

— Gelijk wij reeds in ons *Bijblad* van gisteren hebben medegedeeld, zullen de Kamers niet oer dan tegen het laatst van de eerste helft van mei bijeenkomen.

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, 21 april.

Uit Parijs meldt men van den 19den, dat talrijke deputatiën van de nationale garde zich tot het Provisioneel Bestuur hebben gewend met het verzoek, om de regimenten uit den omtrek in Parijs terug te brengen.

Men heeft op dit verzoek geantwoord, dat het leger eerst na den afloop der verkiezingen in de stad zou terugkeeren; dat niet de minste aanleiding zou gegeven worden tot het vermoeden, als wilde men op deze gewichtige en eerste handeling van de volks-sovereiniteit eenigen invloed uitoefenen.

De afgevaardigden van de nationale garde zijn, doordrongen van het gewigt van dit verstandig besluit, weder vertrokken, en heden zijn talrijke petitiën geteekend voor de terugroeping der troepen na den afloop der verkiezingen.

Men verwachtte veel van den feestdag van morgen; eenige aankopen hebben plaats gehad, omdat er tegen vrijdag eene rijzing der prijzen werd te gemoet gezien.

De tijdingen uit Italië zijn van weinig belang.

Mengelwerk.

Men leest in het dagblad *Overijssel*:

Iets omtrent de longziekte van het rundvee.

»Ofschoon het misschien dezen of genen vreemd schijnen mag, in dezen tijd van staatkundige crisis, nu alle hoofden en evenzoo alle nieuwspapieren gevuld zijn met berichten van omvergeworpen of hevig geschokte troonen, het daarstellen of wijzigen van constitutiën, te midden van de algemeene spanning, beweging der volken, krijgstoerusting en wat dies meer zij, iets te vinden omtrent eene reeds tamelijk veronderde, en afgezaagde zaak, die men bovendien voor onherstelbaar houdt, en waarvan men met een muzelmansch fatalisme met de handen in den schoot het einde schijnt te moeten afwachten. Intusschen is de zaak niet alleen voor den landbouwer, die er door getroffen wordt, maar ook uit een volkshuishoudkundig oogpunt beschouwd van zulk een hoog gewigt, dat iedere mededeeling, die slechts eene mogelijkheid aan de hand geeft, om deze vreeselijke plaag te overwinnen, juist in dezen tijd, nu het nationaal vermogen, door andere omstandigheden zoo vreeselijk geschokt wordt, niet dan wezenlijk belangrijk kan geacht worden.

»Hoe lang de longziekte elders reeds gewoed heeft, is mij althans onbekend; dit weten wij met zekerheid, dat zij reeds in de eerste jaren dezer eeuw in onderscheidene streken van Europa bestond en dat zij zich in het jaar 1833 voor het eerst, waarschijnlijk ten gevolge van insleping, in ons vaderland vertoond en daar sedert dien tijd duizende bij duizende slagtoffers ter waarde van millioenen schats weggesleept heeft. Tot heden is het den veeartsenijkundigen van geheel ons werelddeel nog niet gelukt de oorzaak, veel min om een genees- of voorbehoedmiddel daartegen te ontdekken. Afscheiding of afmaken van het longzieke vee, houdt men voor de eenige middelen, die ter stuiting kunnen worden aangewend; maar ook deze stellen tot heden de hoop te leu, want telkens vertoont zich en woedt deze vreeselijke ziekte op nieuw.

»Ik achtte mij daarom niet alleen gerechtigd maar verplicht, om in het door mij geredigeerde maandwerk *de Friend van den Landman*, januari 1848, eene in 1835 reeds door een mijner vrienden gedane, maar tot heden onbekend gebleven en ook mij eerst weinige weken te voren bekend geworden waarneming openbaar te maken, volgens welke men uit eenen zekeren toestand des bloeds na eene aderlating, namentlijk het aanhechten aan verglaasde vaten, maanden te voren zou kunnen voorzeggen, of een dier het begin der ziekte reeds onder de leden had, bij eenen overigens schijnbaren staat van volkomen gezondheid. Deze waarneming vereischte nadere bevestiging en ik noodigde derhalve de HH. veeartsen uit, dit gewigtig punt te willen onderzoeken, en mij van de uitkomsten bericht te geven, ten einde die hetzij voor of tegen openbaar te maken. Er moeten wel is waar maanden verlopen, alvorens men eene uitspraak doen kan, maar tot heden vernam ik daaromtrent niets.

»Intusschen trok de longziekte bij hare hernieuwing of uitbreiding in sommige streken van Overijssel meer en meer mijne aandacht tot zich, vooral toen ook de veestapel van den Hoogwelgeb. heer VAN ITTERSUM op deszelfs groot en schoon bedrijf, op het Grootover bij Hattem, daardoor getroffen werd en aldaar in verloop van eenige weken 28 stuks oud en jong vee uit dien hoofde moesten worden afgemaakt. Ik zocht nu alles op, wat ik omtrent deze fatale ziekte wist te vinden, en alles deed zien, dat het bijna eenparig gevoelen der veeartsenijkundigen, met welk reet kan en mag ik niet beoordeelen, is, dat er in deze ziekte geene aderlatingen moeten worden aangewend. Maar zie, daar vind ik in een, door den arts evenzeer als als landhuishoudkundige beroemden A. D. THAER, reeds in 1815 uitgegeven geschrift, het verhaal, dat hij na reeds 28 ossen en enkele koeijen verloren te hebben, de ziekte eeniglijk door het doen van aderlatingen gestuit en geen enkel dier meer verloren

heeft, indien zij binnen de eerste acht dagen der ziekte eens, of wanneer het bloed zeer ontstoken was, bij herhaling copieus gelaten werden, terwijl het nut dezer handelwijze zich het volgend jaar bij het op nieuw verschijnen der ziekte bevestigde, daar hij toen, na het bij tijds verrigten van aderlatingen, geen enkel stuk verloor. Ik deelde dit berigt aanvankelijk schriftelijk aan den heer VAN ITTERSUM mede en maakte hetzelfde in februari dezes jaars in bovengenoemd maandwerk openbaar.

»Een weinig later vond ik in het *Handbuch der populären Thierheilkunde* van Dr. HAUBNER, prof. der veeartsenijkunde te Eldena, dat ook deze zich stellig voor het doen van aderlatingen verklaart, en ik deelde in maart jl. deszelfs beschrijving en behandeling der longziekte mede. Ofschoon nu ten eenenmale onbevoegd om eenig oordeel tusschen de verschillende gevoelens uit te spreken, had zich toch naar de voorstelling, die ik mij van de ziekte gevormd had, het denkbeeld gevestigd, dat aderlatingen nuttig moesten zijn, en ziet, daar berigt mij de heer VAN ITTERSUM, in dato 1 april, het volgende: »Sinds zes weken ben ik vrij van longziekte. Afgaande op uwe berichten, sloeg ik den veearts JENNES de aderlating voor. Hij scheen er weinig zin in te hebben, doch moest aan mijn verlangen voldoen. Van 34 stuks vee deed ik het bloed in afzonderlijke potjes bewaren.

»Na examinatie hiervan is het gebleken, dat van 8 of 9 het bloed zoodanig ontstoken was dat de aderlating nog 2 malen herhaald moest worden. Dit is dan ook geschied. Van den vroeger algemeen heerschenden hoest, hoor ik thans niets meer. — Ik houd het er derhalve voor, dat de aderlatingen mij zeer veel goed gedaan hebben en dank u nogmaals voor uwe welmeenende raadgevingen.»

»Wel weet ik, dat de HH. veeartsenijkundigen hierop zeggen kunnen, dat het de gewone kwakzalvers sluitrede is, *post ergo propter*, maar dan is het hoogsttoevallig, dat de ziekte van dat oogenblik af opgehouden heeft, dat de hoest verdwenen is. De zaak verdient in ieder geval de aandacht en nadere beproeving. Of zèn het, behoudens allen eerbied voor de kunde onzer veeartsenijkundigen niet mogelijk zijn, dat men de ziekte tot heden uit een verkeerd oogpunt had beschouwd? Bestaan hiervan niet eene menigte voorbeelden in de menschelijke geneeskunde, en roept men daarom niet vaak met een gelukkig gevolg onderscheidene geneesheeren bij een ziekbed te zamen. *Errare humanum!* De veeartsenijkundige moge theoretische gronden hebben om de aderlatingen af te keuren, in eene ervaringswetenschap, komt aan de ondervinding de beslissing toe. Men beproeve, want inderdaad men zal door eenige ponden bloed weg te nemen geen dier vermoorden en het zou mij hoogst gelukkig maken, indien ik door mijne mededeelingen aanleiding mogt hebben gegeven om den Nederland-schen veestapel voor het vervolg te redden.

E. C. ENKLAAR.

Advertentien.

+++ De GEDEPUTEERDE STATEN DER
+++ PROVINCIE GELDERLAND, maken bij
+++ deze aan de belanghebbenden bekend, dat
ter zake van vernieuwingen aan de Schutsluis, bij
den nieuwen Molen, op de rivier de Berkel, onder
Eibergen, bij bekvamen waterstand, de doorvaart
van genoemde Sluis, gedurende de maanden Mei en
Juni 1848 GESTREMD zal zijn, of zooveel korter
tijd, als mogelijk zal bevonden worden; zullende
de Scheepvaart op de Berkel, boven en beneden ge-
melde Sluis, echter ongehinderd blijven.
Arnhem, den 15den April 1848.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
SCHIMMELPENNINCK v. d. OIJE.
Ter Ordonnantie van dezelve,
De Griffier der Staten,
E. A. J. W. SLOET.

+++ Op Maandag den 8sten Mei, des voor-
+++ middags ten elf uren, zal ten huize van
+++ den Kastelein J. WEIJERS in het Hof
van Berlijn te Zevenaar, worden aanbesteed:

Het leggen van twee BRUGGEN op den Gelderschen waard, met het leveren van het daarbij benodigde IJZERWERK en eenige HOUT-MATERIALEN;

Liggende hiervan een bestek ter lezing bij voornoemden Kastelein J. WEIJERS te Zevenaar.

Van het op den 20sten April 1848 door den te Nijkerk gevestigden Notaris **COLENRAND** aldaar in het openbaar geveilde BUITENGOED, genaamd **WATERGOOR**, en gelegen nabij Nijkerk, aan de Vaart naar Zee, is:

Het 1ste perceel, zijnde het **HEERENHUIS**, met **KOETSHUIS, SCHUUR, TUINEN, ERF, GRACHTEN** en **LANEN**, groot te zamen 2 Bunders, 94 Roeden en 90 Ellen, bij inzet en hoogen gebragt op f3500.
Het 2de perceel, twee kampen **HOOI- en WEILAND**, op f2700.
Het 3de perceel, twee kampen **DITO**, op »3100.
Het 4de perceel, de **BOSCHGROND**, op »1700.
Het 5de perceel, de **HOUTWAL**, op »150.
Het 6de perceel, de **KERKBANK**, op »550.

De afslag en finale toewijzing dezer bij biljetten breeder omschrevene perceelen, die ook in massa of waarvan ook No. 1, 2 en 3 of No. 1, 4 en 6 in éenen koop verkrijgbaar zijn, blijft bepaald op Donderdag den 27sten April 1848, des voormiddags ten 11 ure, in het *Heeren-Logement*, te Nijkerk.

De **PAPIER-FABRIEK de SLOPSCHE MOLEN**, te *Apeldoorn*, is ingezet op f3660.

De Toeslag is den 2den Mei e. k., des namiddags 3 uren, bij **C. J. BUURMAN**.

Informatiën bij den Heer **H. H. MANDEN**, te *Apeldoorn*, en den Notaris **DE KRUIJFF**, te *Voerst*. — *Brieven franco*.

OPENBARE VEILING.

Mr. **J. N. EFERTS**, Notaris

te *Twello*, zal, op Donderdag den 27sten April 1848, des voormiddags om 11 ure, ten huize van **D. HOEDENMAKER**, in het *Posthoorn*, te *Epe*, doen inzetten, en 14 dagen later, den 11den Mei, ter zelfder uur en plaatse, finaal verkoopen de navolgende aan **H. JONKER**, IJzersmid, wonende te *Epe*, toebehorende **VASTE GOEDEREN**, te zamen ruim 16 Bunders groot, als:

Eerste perceel. Een **HUIS** en **ERF** met **SMEDE-RIJ, STALLING, SCHUUR** en verdere **GETIMMERTEN**, de *Brouwerij* genaamd, waarin **LOGEMENT, HERBERG** en **SMEDE-RIJ** wordt uitgeoefend, benevens eenen **TUIN**, met **VRUCHT-BOOMEN** beplant en een stuk **BOUWLAND**; te zamen groot 63 Roeden en 50 Ellen.

Tweede perceel. Een stuk **BOUWLAND**, in de *Zuiker Enk*; groot 54 Roeden en 70 Ellen.

Derde perceel. Een **WEILAND**, aan de *Hammerstraat*; groot 2 Bunders, 30 Roeden en 40 Ellen.

Vierde perceel. Een **BOUWLAND**, aan de *Vaart*, groot 1 Bunder en 20 Roeden.

Vijfde perceel. Een **HUIS** met **TUIN, VRUCHT-** en andere **OPGAANDE BOOMEN**; te zamen groot 33 Roeden en 40 Ellen.

Zesde perceel. Een **BOUWLAND** op den *Haverkamp* en aan de *Paaschvuursteeg*; groot 1 Bunder, 13 Roeden en 20 Ellen.

Zevende perceel. Eene **BOUWPLAATS**, het *Witteveen* genaamd, gelegen in de Buurtschap *Westendorp*, bestaande in **BOUWMANS-HUIS** en verdere **GETIMMERTEN**, met **TUIN, BOUW-** en **WEILAND** en **BOSCHGROND**; te zamen groot 4 Bunders, 97 Roeden en 50 Ellen; alles staande en gelegen onder *Epe*.

Achtste perceel. Een stuk **WEILAND**, onder *Heerde*; groot 2 Bunders, 51 Roeden en 90 Ellen.

Negende perceel. Een stuk **WEILAND**, onder *Nijbroek*; groot 2 Bunders, 8 Roeden en 80 Ellen.

Nadere informatiën ten Kantore van voornoemden Notaris en Mr. **G. EFERTS**, PPz. Advokaat te *Arnhem*.

Aanwijzer **H. WIJNBERGEN**, Deurwaarder te *Epe*.

De Notaris **VAN ITTERSUM**, zal

op Woensdag den 26sten April en Woensdag den 10den Mei 1848, telkens des voormiddags ten 3 ure, aan de na te melden huizinge zelve, bij inzet en toeslag veilen en verkoopen:

Het wel ingerigte en voor weinige jaren geheel nieuw gebouwde **LOGEMENT** en **UITSPANNING DE KROON**, gelegen in het Dorp *Brummen*, aan den Straatweg, tusschen de Steden *Arnhem* en *Zutphen*, bevattende zes **BENEDEN-** en drie **BOVENKAMERS**, meest allen geplafoneerd en van **STOOKPLAATSEN** voorzien, twee **KEUKENS** met **WELWATERPOMP, KELDER**, annexe **PASSAGE-SCHUUR** waarin **STALLING** voor 8 Paarden, **ZOLDERS** en verdere **GEMAKKEN**, wijders **MOES-TUIN** met **VRUCHTBOOMEN, BOUW-** en **WEILANDEN**, te zamen groot 75 Roeden, en 80 Ellen.

Dit goed is zeer geschikt tot inrigting van een **BUITENVERBLIJF**, de aanvaarding daarvan is bepaald op den 1sten November, eerstkomende, hetzelve zal in 2 perceelen en eene massa worden geveild en is inmiddels **UIT DE HAND TE KOOP**.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij voornoemden Notaris. — *Brieven franco*.

Tegen het einde dezer maand, worden op het Landgoed *Ho-*

henheim, onder *Apeldoorn*, **TE KOOP** aangeboden: 167 gemeste **SCHAPEN**, waarvan 72 Hamels. — Ook zijn aldaar, van heden af, wekelijks te bekomen 2 of meer, geheel op de *Nijkerker manier*, gemeste **KALVEREN**. *Apeldoorn*, den 13den April 1848.

+++ Men zal ten overstaan van den Notaris
+++ Mr. **J. B. NIJHOFF** te *Arnhem* op den
+++ 26sten April en den 10den Mei 1848 voormiddags ten 11 ure in het *Wapen van Gelderland* bij **HUPKES** te *Dieren* doen inzetten en verkoopen:
1o. Een **UITERWAARD** gelegen nabij het Dorp *Dieren* aan den Straatweg, in pacht bij **E. PE-**

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Dit BIJBLAD tot de *Arnhemsche Courant* komt driemaal 's weeks, des DINGSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, of zoo veel meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het BIJBLAD toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.

Voor de geabonneerden op de *Arnhemsche Courant* zal het BIJBLAD verkrijgbaar zijn tegen f 2.50 in de drie maanden met f 0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtfrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan f 3.00, de verhooging voor vrachtfrije toezending blijft dezelfde.

Afzonderlijke nummers zijn voor f 0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de *Arnhemsche Courant*, van één tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

Litteratuur van den dag.

I.

Te midden van de algemeene beweging is groote opgewektheid tot schrijven ontstaan. De pers heeft het druk. Men schrijft blaauwboekjes bij de vleet. Er zijn er van alle kleuren en geuren; in proza en rijm.

Benaauwden, die verschrikt zijn door het papierhuis dat te Amsterdam ineens is gevallen, en nu rust prediken; die hun oog niet rigten naar den gang der wereldgebeurtenis, maar maatstaf van beoordeeling nemen in een prijs-courantje. — Eenzijdigen die alles aan het ongeloof wijten, en revolutie voor een werkelijk boos heest houden, dat de menschen opeet. — Kortzigtigen, die, opgevuld met nare verhalen van een afgeloopen leeftijd, wijsheid meenen te tappen door te herhalen de gezegden en lessen van een vroeger geslacht, toen het na meer dan 20jarigen harden strijd en kommer, afgetoofd zich verheugde in de rust, verklarende de ijdelheid der wereldsche zaken. — Ernstigen, die, ter goeder trouw, denkbeelden geven, opdat anderen de hante er aan toetsen, en alsoo de kennis van zaken en tijd worde verhelderd. — Gewigtigen in soorten; die begrijpen wat meer te zijn dan een ander, omdat zij 's vaders naam dragen; die meenen, zelf knap, en al heel knap ook, te zijn; die het niet ondoelmatig vinden eens genoemd te worden, en bij zich zelf redeneren van nieuwe aanstellingen, verkiesingen, enz.; ik ben er ook nog; mij zou 't wel lijken; boekje schrijven; vriend van openbaarheid; naam er voor; kan nooit kwaad. — Slangen, die een mooie huid toonen om te beter gif te kunnen verspreiden; die met de waarheid op de lippen tot u komen, om te beter den logen bij u te kunnen achterlaten. — Eindelijk doldriftigen, die «stikken in hun vier.»

Men zal van ons niet vergen, dat wij allen vermelden. Daarvoor is de menigte te groot en te onbeduidend. De zwerm van boekjes toch wordt hoe langer hoe digter. Nog is het laatste niet uitgelezen, of een ander ligt alweder gereed; nog hebt gij *Musculus* niet uit de hand gelegd, of 's *Gravenweert* kruipt nog persnat u reeds tusschen de vingers.

Evenmin mogen wij allen met stilzwijgen bejegenen.

Eene opmerking ga vooraf. Zij betreft allen. Namelijk, geen is voor eene republiek; allen zijn voor de monarchie onder het regerend stamhuis; allen willen vrede naar buiten en inwendig orde. In verre de meesten heerscht goede trouw. — De benaauwden hebben de meerderheid; die van vooruitgang de helderheid; en de doldriftigsten zijn de behoudendsten.

En nu over sommigen een woordje.

Voorop *Volkswil en Volksbelang* door J. de Baeck Kemper. Zijn oudheid verdient den voorrang.

Het is een gevaarlijk boekje. Ware stellingen behelst het; maar er is verband in noch helder begrip. Wat op bladzijde 18 gezegd wordt is op het geschrift toepasselijk. «Tot bevestiging van 't geen men beweert, worden stellingen aangevoerd, die door hare «waarheid treffen, ofschoon zij in 't logisch verband niet zamenhangen met het grondbegrip waaruit men «redeneert. Zij die weinig zelfstandigheid van oordeel bezitten, worden medegesleept door ware stellingen... en nemen daardoor tegelijk de valscne grondbeginselen over.»

Als veel van dien schrijver is het voortdurende verwarring in stijl en denkbeelden. Zie in het begin: «men zou aan de geschiedkundige waarheid geheel te kort doen door de maatschappelijke kwalen, waaraan de meeste Staten van Europa lijden, aan de slechte regeringen toe te schrijven en te geloven, dat meer liberale instellingen die rampen zullen verdwijnen. Het grootst gedeelte van het

maatschappelijk leven wordt door omstandigheden bepaald, die geheel onafhankelijk zijn van de regering. Ons vaderland heeft onder eenen zeer gebrekkigen regeringsvorm» (tijd der republiek) «bloeijende tijden beleefd, en de meest volmaakte regeringsvorm zal niet in staat zijn de armoede weg te nemen. Elke regering begaat fouten, heeft eigenaardige gebreken. Waar menschen wetten maken en wetten toepassen (?) kan dat niet anders. Maar zoo het maatschappelijk geluk geenen waarborg vindt in eenen regeringsvorm, men moet toch voortdurend streven, om wetten en instellingen te verbeteren en toe te zien dat brave, kundige, naauwgezette, gemoedelijke ambtenaren worden aangesteld... Het «(de volgende regels dienen tevens als proeve van taal, stijl en samenhang)» hoogste regt der ingezetenen in den Staat «(ook van de ingezetenen buiten den Staat?)» is, om zoo goed mogelijk bestuurd te worden. Het is onverantwoordelijk het antwoord op die vraag «(welke vraag?)» te doen afhangen van profnemingen. (?) Het geluk van een volk mag niet ligtvaardig (neen! noch ligtvaardig, noch bedaard standvastig! maar nooit) in de waagschaal gesteld worden. Bij de lessen der geschiedenis, bij het gevaar van de opwekking van menschelijke driften, van eerzucht en eigenbelang, «(zijn deze geen menschelijke driften?)» handelt men als vijand van het volk, wanneer men het veld winnen van republikeinsche beginselen aanmoedigt of stilzittend toelaat.» enz.

Heeft men nu ooit meer hippeldepip-redenering gehoord, waarheid en gebrek aan helder begrip maar vermengd gezien? Wat wil die man, die geen waarborg vindt voor het maatschappelijk geluk in de wijze waarop de maatschappij leeft en zich inrigt? die regering en regeringsvorm dooreen hoepelt; die u leert dat elke regering fouten heeft, dus geen regeringsvorm u waarborg geeft voor uw geluk, en u tevens aanraadt steeds goede brave personen, dat is eene goede brave regering te doen aanstellen. Immers «goede dienaars vormen de «beste regering,» bl. 41. — Wat wilt gij, die hier in Nederland, welks naam alleen terstond het beeld eener bloeiende republiek voor den geest roept, tegen republikeinsche beginselen te velde trekt of zij de pest waren! wat noemt gij republikeinsche beginselen.

Wij namen tot proeve het begin. Zie ook het einde, en oordeel daarna het overige, dat doorspekt is met uittreksels uit de werken van den vader des schrijvers en uit wijlen den *Tijdgenoot*. Zie dus op bl. 41 gesproken van «de bekwaamste deskundigen in elk vak;» «een geregeld bestuur, door kundige en eerlijke mannen in toepassing gebracht;» «beoordeling van het openbaar vertrouwen in de regering, door eene onbekrompene publiciteit in alles, ziedaar de leus, waaronder zich allen moeten scharen. En onder die leus voegt omzigtigheid..?!» Maar al genoeg; men walgt van zulk gehaspel.

Waarom schreef Mr. Kemper? Het voorbericht zegt o. a. «zoen van eenen vader, die het als een zijner hoogste verplichtingen aanmerkte, voor het vaderland te denken en te handelen, heb ik altijd met warme belangstelling deelgenomen aan de lotgevallen des vaderlands. Velen vragen ons onze gedachten over de tegenwoordige gebeurtenissen des vaderlands, omdat zij meenen, dat onze volksgezindheid niet kan verdacht worden.»

't Is al weer hetzelfde lied; aanmatiging op den naam dien men draagt; bekronpen geloof dat de natie de zoons moet eeren, vertrouwen en voor groot houden, omdat zij de vaders achte en om hunne verdiensten hen in eervol aandenken bewaren! Wanneer zullen die zoons ophouden de natie met hunne onbeduidendheid lastig te vallen en hunne kleinheid te willen groot maken door de uitsteekendheid der vaders?

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 21 April.

HH. MM. de koning en koningin hebben zich gisteren omstreeks 12 ure wederom uit deze residentie naar Rotterdam begeben.

— Heden heeft te Delft de plegtige ter aardebestelling plaats gehad van het stoffelijk overschot van Z. K. H. *Willem Alexander Frederik Konstantijn Nicolaas Michael*, prins der Nederlanden, die den 20 Februarij jl. te Madera in den nog zoo jeugdigen leeftijd van bijna 30 jaren is overleden. De trein werd voorafgegaan door een escadron kavalerie, gekommandeerd door den hoofd-officier; door een hof-fourier en twee rijknechts te paard; door eene rouwkoets, waarin gezeten waren de tijdelijke minister van marine en de graaf van der Dugn. De lijk-wagen werd gevolgd door eene rouwkoets, in welke gezeten waren de dragers der slippen van het rouwkleed, zijnde de officieren van den staf van wijlen Z. K. H., benevens de oudste adjudant van Z. M. den Koning; door eene rouwkoets, waarin gezeten waren HH. KK. HH. de prins van Oranje en prins Hendrik der Nederlanden; voorts door eene rouwkoets met het gevolg van HH. KK. HH. Aan deze laatste koets heeft zich een escadron kavalerie aangesloten.

Toen het lijk in de kerk te Delft aankwam, hadden zich aldaar verzameld: 1°. de groot-officiëren van Z. M. den Koning; 2°. de kamerheer-ceremoniemeester en kamerheeren; 3°. de adjudanten en ordonnantie-officiëren van Z. M. en van Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden*; en 4°. a. de officianten van het huis van Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden*; b. de officianten van het huis van HH. KK. HH. den prins van Oranje en prins *Hendrik der Nederlanden*; c. de officianten van het huis van Hunne Majesteiten; en d. de onder-secretaris en de officianten van het Huis van wijlen Z. K. H. prins *Alexander der Nederlanden*. De predikanten der Hervormde gemeente van Delft bevonden zich insgelijks in de kerk, tot ontvangst van den lijkstoet.

Het lijk werd in de volgende orde naar den koninklijken grafkelder gedragen: 1°. de kamerheer-ceremoniemeester; 2°. de kamerheeren; 3°. de minister van Marine *ad interim*, en de opper-hofmaarschalk, graaf van der Dugn, benevens de overige groot-officiëren van het Huis des Konings; 4°. het lijk; 5°. HH. KK. HH. de Prinzen; 6°. de adjudanten en ordonnantie-officiëren des konings en der prinzen.

De kist werd vervolgens met het grootzegel van het Rijk verzegeld, door den tijdelijken minister van justitie, den heere *Dirk Donker Curtius*.

De weleerwaarde heer *Dr. Janssen*, predikant te Delft, heeft bij deze gelegenheid eenige woorden bij het graf van den ontslapen vorst gesproken, welke ieder, die deze treurige plegtigheid bijwoonde, diep hebben getroffen.

Toen de lijkstaf van het rouwkleed ontdaan, en in het graf geplaatst was, verlieten de prinzen de kerk.

Alles is in de meeste orde afgeloopen. Er waren zeer vele menschen op de been, zoowel van de stad Delft, als van de omliggende plaatsen.

— Het heeft H. M. de koningin behaagd, aan het bestuur der maatschappij: tot leniging en opbeuring der behoeftigen door het verschaffen van werk, gevestigd te Breda, welke maatschappij onder de hooge bescherming van Hare Majesteit staat, te doen toekomen een prachtig bewerkte canapé-kussen, om te strekken tot prijs in de weldadige loterij zonder trefpen, geautoriseerd van wege Z. M. den Koning, welke, even als in vroegere jaren, ook dit jaar en wel den 2 Mei eerstkomende zal getrokken worden. Dit fraaie geschenk, allereerst getuigende van Hare Majesteits voortdurende levendige belangstelling in de betrokkene liefdadige inrigting, zal tevens aanzienlijk tot op-luistering der bedoelde loterij bijdragen.

— De *Overyssel* zegt omtrent het ontwerp van Grondwet: «Hoezeer wij gelooven, dat geest en strekking van dit ontwerp van Grondwet het algemeene welgevallen zal wegdragen, zoo twijfelen wij er echter niet aan, of omtrent vele afzonderlijke punten zal zich verschil van meening opdoen. De commissie stait haar verslag met 'deze woorden: «Wij sluiten niet een «aerbiedig verzoek. De publieke zaak wil publiek worden behandeld. Gij gaaf, Sire, ons, in het aangezicht der natie, een «vast, die hare hoogste regten en belangen betreft. Wij gevoelen de behoefte, haar over ons werk te laten oordeelen. Uw «Majesteit gelieve te vergunnen, dat het aanstonds worde gedrukt en algemeen verkrijgbaar gesteld.» Die behoefte van beoordeeling, welke de commissie, geheel in den geest, dien men haar toekent, zelve zegt te gevoelen, bestaat vooral voor het vaderland, hetwelk er des te sterker op aandringt, daar het wenschelijk is, dat, hetgeen nu als grondwet wordt aangenomen, zulks zal konnen wezen voor langen tijd. Wij hopen hierin niet nalatig te zijn, en geven vooreerst eenige der hoofdpunten op, waardoor zich het ontwerp kenmerkt, of zich van de bestaande Grondwet onderscheidt.»

— Gisteren zijn door den landbouwer *D. Gaeftjenber*, van Wateringen, de eerste nieuwe aardappelen aan HH. MM. den koning en de koningin aangeboden.

Buitenlandsche berigten.

Zwitserland. — De Zwitsersche landdag is den 13 dezer weder bijeengeroepen. Hij zal zich onder anderen, hebben bezig te houden met het ontwerp van een nieuw eedgenootschappelijk bondsverdrag, hetwelk door de in Augustus II. benoemde commissie is opgemaakt. Dat ontwerp, hetwelk door fransche bladen wordt medegedeeld, behelst hoofdzakelijk de volgende bepalingen:

De bevolkingen der 22 soevereine kantons van Zwitserland vormen het *zwitsersche eedgenootschap*.

De kantons zijn in zooverre soverain, als die soverainiteit niet door de eedgenootschappelijke constitutie wordt beperkt, welke hun hun grondgebied, hunne verschillende staatsregelingen, de vrijheid en de regten des volks en de regten en bevoegdheid, die aan de overheden zijn toegekend geworden, waarborgt.

Elk afzonderlijk verbond of staatkundige overeenkomst van kantons onderling is verboden.

Het eedgenootschap alleen kan oorlog verklaren en vrede of verbonden sluiten; de officiële betrekkingen tusschen de kantons en de vreemde regering worden door tusschenkomst van den eedgenootschappelijke raad onderhouden.

Overeenkomsten met vreemde staten tot het leveren van krijgsvolk zijn verboden.

Het eedgenootschap vermag geen staand leger te onderhouden.

Het zal eene zwitsersche universiteit, eene polytechnische school en eene kweekschool van onderwijzers oprigten.

Het heeft het regt om, tegen schadeloosstelling, de kantonale regten om tollen of belastingen te heffen geheel of gedeeltelijk af te schaffen, maar kan aan de grenzen van Zwitserland regten van in-, uit- en doorvoer heffen.

Het eedgenootschap belast zich met de regeling van het postwezen en van het stelsel van maten, munten en gewigten voor geheel Zwitserland.

Het regt van vrije vestiging voor alle Zwitsers, alsmede de vrije godsdienstoefening voor alle erkende christelijke gezindheden en de vrijheid van drukpers, worden in het geheele eedgenootschap gewaarborgd.

Het hoogste gezag wordt uitgeoefend door de eedgenootschappelijke vergadering, welke uit twee raden is verzameld, te weten: den nationalen raad en den raad der kantons. De eerste bestaat uit de afgevaardigden van het zwitsersche volk, gekozen voor den tijd van drie jaren, ten getale van één afgevaardigde op de 20,000 zielen van de gansche bevolking, en telken reize gezamenlijk aftredende. De kantonale raad bestaat uit 44 afgevaardigden van de kantons.

De hoogste besturende en uitvoerende magt van het eedgenootschap wordt uitgeoefend door een eedgenootschappelijke raad, bestaande uit vijf leden, die voor drie jaren benoemd worden.

Er is eene eedgenootschappelijke regtbank om uitspraak te doen omtrent geschillen van eedgenootschappelijke aard, bestaande uit 11 leden en 5 plaatsvervangende leden.

Het Noorden. — De erkenning van de voorloopige regering in Sleeswijk-Holstein door den Duitschen Bond, heeft in de hertogdommen veel vreugde verwekt. Men meldt, dat eene beëindiging uit Flensburg is afgezonden, om de spanning van die stad te vragen, ingeval de duitse magt aldaar weder aankwam. De koning van Denemarken schijnt in de stad Sleeswijk zeer koel te zijn ontvangen, en is over Apenrade naar Fredericia teruggekeerd.

Men zegt algemeen, dat den 13 de Pruisen aanvallend te werk zullen gaan, en aan opgemelde beëindiging uit Flensburg moet geantwoord zijn, dat er van geene onderhandelingen sprake zal wezen vóór dat de Denen het hertogdom Sleeswijk ontruimd zullen hebben en zich van alle aanvallen, ook van de zeezijde, onthouden.

[In de zitting van den Duitschen Bondsdag te Frankfurt, van den 17 dezer, is de pruisische regering aangespoord, met kracht in de zaak van Sleeswijk-Holstein te handelen.]

Zweden. — Den 8 hebben te Stockholm alle ministers hun ontslag genomen; den 10 zijn daarop nieuwe benoemd, aan het hoofd waarvan graaf Sparre.

Er waren in Zweden onderscheidene adressen ten voordeele van Denemarken in omloop.

Duitschland. — In Mannheim is het den 17 dezer weder tot ernstige ongeregeldeheden gekomen. Overigens bevestigd zich het, dat de pogingen van Hecker en anderen in de Meerkreitz geheel mislukt zijn.

Pruissen. — De zaken in Posen nemen eene vredelievender houding aan. De poolse opstandelingen hebben de wapenen nedergelegd, en het pruisisch kabinet brengt eene nieuwe regeling van het groot-hertogdom in gereedheid, eene regeling, welke de poolse onafhankelijkheid zeer gunstig zou zijn.

De duitse districten, welke een halven cirkel om het groot-hertogdom vormen, zullen daarvan afgescheiden en bij de naburige duitse gewesten gevoegd worden. Het overige deel van het groot-hertogdom zal voortaan een afgescheiden staat uitmaken, welke de koning van Pruisen afzonderlijk zal regeren als groothertog en met eene afzonderlijke staatsregeling. In dien staat zal alles Poolsch zijn.

Frankrijk. — Den 17 is het in Parijs tamelijk rustig gebleven; doch de vrees voor nieuwe woelingen was nog geenszins geweken, en niet zonder grond: immers heeft er den 13 des ochtends tot den middag op nieuw veel beweging in de hoofdstad geheerscht. De nationale garde is weder in grooten getale opgekomen. Het schijnt, dat de slubisten eene hevige taal tegen de bewindslieden gevoerd en zeer misdadige ontwerpen tegen hen gesmeed hebben; de krachtige houding van de nationale garde schrikt hen blijkbaar af, en men verzekert, dat het bewind tot de inhechtenisneming van verscheidene leden der hevige clubs, als Blanqui en anderen, zou besloten hebben. Indien de clubbisten openlijke vijandelijkheden aanvingen, zouden zij zonder twijfel op eene bloedige wijze worden afgeslagen, doch alle vrienden van orde betreuren het, dat het wellicht tot zulk een uiterste zal komen. Een regterlijk onderzoek is naar het gebeurde in de laatste dagen ingesteld; want uit alles bleek, dat er eene zamenlooping tegen het bestuur heeft bestaan.

De 20 zal het een feestdag zijn; de bank, beurs en gerechts-hoven zullen gesloten blijven en alle handelspapier, op den 20

vervallende, den 21 eerst behoeven te worden gekwet.

Het bewind heeft verscheidene besluiten genomen, die, zonder de gebeurtenissen der laatste dagen, diepen indruk zouden gemaakt hebben; het bewind geeft de onafzetbaarheid van de magistratuur op, en schorst vier presidenten van het hof van appel, voorts den president van het hof van rekeningen (den heer Barthe); daarenboven zijn vele divisie- en brigade-generaals, kolonels en luitenant-kolonels op retraits gesteld. Onder de divisie-generaals vindt men de volgende: Flahaut, Mortemart, Sébastiani, Rapatel, Tholozé, Fabvier, Rumigny, Moline de St-Yon.

Het besluit nopens de magistratuur houdt in: «dat het beginsel der onafzetbaarheid van de regterlijke magt, onbestaanbaar met den republikeinschen regeringsvorm, met het charter van 1830 vervallen is. Voorloopig en tot dat de nationale vergadering over de regterlijke organisatie zal hebben beslist, zal de schorsing of het ontslag der magistraatspersonen door den minister van justitie, gemagtigde van het voorloopig bewind, als maatregel van openbaar belang, kunnen worden uitgesproken.

«Die schorsing of dat ontslag der magistraten van het hof van rekeningen zal door den minister van finantiën kunnen geschieden.»

Ofschoon de uitslag van groote volksvertooningen in de jongste dagen te Parijs veelzins de kalmte en het vertrouwen in de gemoei-deren aldaar herlevendigd hebbe, zoo meenen sommigen, dat de regering geen genoegzaam partij van de overwinning heeft getrokken, ja dat zij verkeerd heeft gedaan nopens de afzetbaarheid van regters enz. en andere gewigtige vraagstukken te beslissen. Die beslissing had aan de nationale vergadering moeten zijn overgelaten, gelijk eerst het voornemen was.

Naarmate de dag der verkiezingen nadert, neemt het getal kandidaten toe. Het cijfer daarvan kan bezwaarlijk worden opgegeven. Voor Parijs alleen zijn de meest verschillende lijsten in omloop. Over één punt scheen men het voor weinige dagen eens: al de leden van het voorloopig bewind te benoemen; doch na de jongste gebeurtenissen hebben sommige clubs de vier gematigde leden des bewinds geschrapt; zoodat men het ook hierover niet eens is. Elke al of niet staatkundige corporatie wil haar kandidaat hebben, en de ondergeschikte aanwijzingen zijn talloos. Zoo bv. zijn alle kunstgenootschappen het niet eens over éénen kandidaat; de muzikanten willen een komponist, de letterkundigen een man van de wetenschap; de schilders, een hunner kunstbroeders; de tooneelschrijvers, een beroepgenoot, en zoo gaat het alle beroepen en bedrijven door, tot onder koks, schoenmakers, enz.; kortom, ieder wil een kandidaat uit zijn stand; en eindelijk komen daarbij nog de afzonderlijke kandidaten, die geenerlei stand vertegenwoordigen. Wat zal er uit die verwar- ring van begrippen en belangen voortspruiten? Dat de verkiezingen eigenlijk aan het toeval zullen onderworpen zijn. In de departementen is dit echter minder dan in de hoofdstad het geval; men heeft er eenigzins meer bepaalde keuzen op het oog.

— Het *Journal des Débats* zegt over de afschaffing van de benoeming voor het leven der regters. «Wij weten niet of die benoeming strijdig is met den gemeenebestelijken regeringsvorm. De nationale vergadering zal dit beslissen. Maar wat zeker is en wat wij met alle schrijvers kunnen staven, wat de geschiedenis leert, wat de gansche wereld weet, dat is, dat de onafzetbaarheid der regters in Frankrijk de verlichteste en regtschapenste magistratuur heeft doen opkomen, welke eenig land aan te wijzen heeft. Men benijdde ons onze regterlijke gewoonten. Zij zullen vallen met afzetbare magistraten, en wij twijfelen er aan of zelfs de balie, wier lot altijd zoo naauw aan dat des regters verbonden is geweest, de gevolgen van dezen slag niet zal ondervinden. Op welke wijs de gemeenebestelijke-regterlijke magt ingevoerd worde, wij wenschen, dat zij die bekwaamheid, die vastheid en onafhankelijkheid zal bezitten, welke zij, die ze vervuigt, bezeten heeft.»

De heer Quenault, raadsheer in het hof van cassatie, heeft, ingevolge dit besluit, zijn ontslag genomen.

— Het regeringsblad behelst eene opgave van de opbrengst der middelen over de eerste drie maanden van het loopende jaar, waaruit blijkt, dat de indirecte belastingen eene som van nagenoeg 178 millioenen hebben opgeleverd, zijnde ruim 20 millioenen minder dan in de drie eerste maanden van 1846, en ruim 16 millioenen minder dan in die van 1847.

Vooraf hebben de registratie-, hypotheek- en zegelregten minder dan vroeger opgeleverd. Ook wordt eene belangrijke vermindering waargenomen in de opbrengst der regten van invoer, en der belastingen op het zout en het gedistilleerd. De opbrengst der indirecte belastingen, gedurende de laatstverloopen maand Maart is bovenal ongunstig geweest, en gebleven 14,435,000 fr. onder de opbrengst dier belastingen gedurende Maart 1846, en 14,238,000 fr. onder die van Maart 1847.

Italië. — De jongste tijdingen zijn niet zeer belangrijk. Het berigt, als of Deschiera in de magt der Piemontezzen is gevallen, wordt tegengesproken. De hertog van Parma, die heurtelings gevlugt en wedergekeerd en nogmaals gevlugt is, heeft thans bepaaldelijk van de regering afstand gedaan, met overlating van het gezag aan een voorloopig bewind.

Groot-Britannië. — In de zitting van het Hoogerhuis van den 17, is de wet tegen verdachte vreemdelingen voor de derde maal doorgeslagen; en in het Lagerhuis is, dienzelfden avond, de wet tegen de woelingen met 295 tegen 40 stemmen, voor de derde maal gelezen. Sir R. Peel heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt, om zijne volle goedkeuring van die wet kenbaar te maken en de werklieden hier te lande aan te sporen, om zich niet door de schijngroonden, in Frankrijk gebezigd, te laten wegslepen, daar die niet dan verderf voor de nijverheid konden aanbrengen. Na de aanneming van de wet ging er een luid gejuich van beide zijden van het huis op.

Lord J. Russell heeft aangekondigd, dat de regering terstond na Paschen maatregelen betrekkelijk den staatkundigen toestand van Ierland zou voorslaan.

— De hervormingsgezinde leden van het Lagerhuis zijn dezer dagen te Londen zamengekomen. De heer Hume heeft in die vereniging gezegd, dat hij na de Paasch-vacantie in genoemd huis een voorstel zou doen, om de aandacht te vestigen op de onvoldoende wijze, waarop tot dusverre het volk vertegenwoordigd wordt. Naar den toon van den *Times* te oordeelen, zou er zich wel eene partij opdoen, die, terwijl zij aan den eenen kant onwettige aanslagen verfoeit en alles voor de handhaving van orde veil heeft, toch ruimere regten, op wettige wijze verkregen, verlangt.

— Een onzer ministeriële bladen zegt omtrent de geschillen in Sleeswijk, dat men den Duitschers daaromtrent zou kunnen toevoegen: «zij willen vrij, maar niet regtvaardig zijn.»

Hetzelfde blad weerspreekt een berigt, dat de engelsche zant te Parijs een *casus belli* gesteld had, ingeval de fransche regering zekere beweerde voornemens (nopens Portugal) ten uitvoer legde.

— In de zitting van het Lagerhuis van den 17 heeft de minister Palmerston op eene hem gedane vraag geantwoord, dat de regering aan de deensche en pruisische hoven hare goede diensten had aangeboden, tot bemiddeling van de sleeswijk-holsteinsche zaak; dat de gezindheid van beide hoven daarvoor gunstig scheen; dat het trouwens zeer betreurenswaardig was, als om zulk een geschil de vrede van Europa zou verstoor worden; dat, indien de vijandelijkheden voortduurden, Denemarken, dat krachtig ter zee is, van de zeezijde zeker ophandelen zou, enz.

— De *Times* vergelijkt de overwinning, welke de gematigde partij in Parijs behaald heeft, met die, welke de ordelievende onlangs in Londen op de Chartisten hebben verworven. «Maar (zegt het blad) de tegenstanders der gematigden, zoowel in het kabinet als in de clubs, zullen denkelijk niet door eenen enkele slag, als deze, of door betoon van zedelijke kracht, uit het veld geslagen zijn. Hoe klein hunne minderheid ook zij, zullen zij van de handeloosheid van het oogenblik tot het uiterste gebruik maken, om hun getal te vergrooten en hunne wederpartij uit te krijten. De worsteling zal gewis vernieuwd worden. Diezelfde strijd zal in de nationale vergadering voorkomen, tusschen de partijen welke die vergadering zal bevatten; en wij vertrouwen, dat hij in de beraadslagingen aldaar beter dan in de straten door den burgerkrijg zal beslist worden. Maar allewege en door alle wapenen, moet de gematigde partij in den staat krachtig worden opgehouden, wil Frankrijk niet in eenen afgrond vervallen, waarvoor de menschelijke verbeelding terug huivert. Hare eerste overwinning is dus reeds van groot beteekenis; gelukkig ook is er geen bloed bij gestort, en er schijnt wat beter leven in de middenklassen te komen, waardoor alleen de krachtige eenparige werking van vrijheid en orde in Frankrijk kan behouden blijven.»

— De geregtelijke vervolging van de heeren Smith O'Brien, Mitchell en Meagher, welke, gelijk bekend is, onlangs te Dublin zijn aangeklaagd, ter zake van het houden en doen den druk verspreiden van oproerige redevoeringen, wordt voortgezet. Op de dagvaarding van den procureur-generaal zijn de genoemde personen den 15 voor het gerechts-hof verschenen, om tegenwoordig te zijn bij de zamenstelling van de regtbank der gezwoorenen, die over de aanklagt zal oordeelen, en om de beschuldiging te hooren ontwikkelen. De beschuldigten zijn door eene overgrote volksmenigte, tot de partij van het jeugdig Ierland behorende, naar het gerechtsgebouw geleid, en men is beducht geweest voor onlusten bij deze gelegenheid; doch alles is zonder verstoring der orde afgegaan. De overheden hadden krachtige maatregelen van voorzorg genomen, om elke woeling met den meesten nadruk te keer te gaan. De groot-jury heeft de in staat van beschuldigingstelling van de drie aangeklaagden bevolen, zij zijn in hechtenis genomen en het hof heeft huij vier dagen tijds verleend, om hunne verdediging gereed te maken. Uit hoofde van het invallend Paaschfeest, zal de zaak echter niet voor den 26 dezer behandeld worden.

De houding der revolutionnaire partij in Ierland is sedert eenige dagen veel minder dreigende. Van verschillende kanten ontvangt het gouvernement adressen, waarin men hetzelfde ondersteuning tegen mogelijke woelingen toezegt. Verscheiden personen, die zich openlijk in den wapenhandel oefenden, zijn gevangen genomen.

Laatste berigten. — In Sleeswijk-Holstein is de strijd nog niet hervat. De houding der Denen schijnt zwakker te worden; nadat zij de zekerheid hebben erlangd, dat de Pruisen te velde zullen trekken. Daarentegen wast de moed der Duitschgezinden in de hertogdommen, door de komst van den hertog van Brunswijk en het verschijnen van duitse hulp in het algemeen. Mogten de Denen den oorlog ter zee willen voeren, dan zouden zij in Jutland worden aangegrepen.

Een correspondent van de *Bremer-Zeitung* doet den voorslag: «om den groothertog van Luxemburg te verzoeken, zijn contingent van Luxemburgsche troepen in nederlandsche oorlogsschepen te geven; want Nederland heeft wel grond om zich aan het ééne en magtige Duitschland aan te sluiten.» Een correspondent in het keulse dagblad betreurt, dat dit plan onuitvoerbaar is; want wel Nederland, maar niet Luxemburg bezit eene vloot; «er zou een verdrag met Nederland noodig zijn om zoodanigen bijstand ter zee te erlangen, maar zulk een verdrag zou europesche verwikkelingen van zeer ernstigen aard kunnen na zich slepen.»

— De koning van Pruisen heeft den 14den de volgende verklaring afgelegd: «Ik verklaar mij, naar aanleiding van verscheiden verzoekschriften der duitse bewoners van het groothertogdom Posen, mij volkomen te vereenigen met de beschouwingen van het staats-ministerie, dat de aan de poolse bevolking van de provincie beloofde nationale reorganisatie niet tot die landstroken van het groothertogdom mag worden uitgebreid, waarin de duitse nationaliteit de heerschende is. Veel meer is het mijn wil, dat de door die landstroken beoogde aansluiting daarvan aan den Duitschen Bond, zonder verwijl aan de Duitsche Bondsvergadering worde onderworpen. Door zulk eene afscheiding van de duitse landstroken der provincie, zouden te gelijkertijd de voornaamste hinderpalen, welke tegen de nationale reorganisatie van het poolse gedeelte des groothertogdoms in den weg kunnen komen, worden opgeheven; zoodat deze reorganisatie thans nu te volkomener zal kunnen worden tot stand gebracht.»

Deze verklaring is van den 14 April uit Berlijn geteekend.

— De pogingen van Hecker met zijn gevolg van een paar honderd man, in het badensche bovenland, zijn geheel mislukt; hij heeft zich thans naar Zwitserland gewend. Men laat de duitse werklieden uit Parijs, met kleine hopen, ongewapend, uit Straasburg naar Bazel gaan.

— Men heeft berigten uit den Kaukasus, van het laatst van Januarij. Er waren weder twee aanvallen tegen de Circassiers gedaan; ondanks de hooge sneeuw en andere moeilijkheden, moeten de Russen voordeelen hebben behaald. Schami zou de gebergten niet hebben durven verlaten.